

*Daarom neemt aan de gehele wapenrusting Gods,
opdat gij kunt weerstaan in den bozen dag, en alles verricht
hebbende, staande blijven.*
Efeziërs 6:13

Boké, april 2025

‘Tovenaar, tovenaar, tovenaar, in de Naam van Jezus ga hier weg!’

Lucie rent met haar baby van vier maanden in paniek door het huis en over het erf. Het jongetje heeft alleen een omslagdoek om zich heen en krijsst hard. Hij is niet tot bedaren te brengen. Oma staat er verwilderd naar te kijken. Lucie schudt haar baby hard heen en weer en het krijsen wordt nog erger.

Zo tref ik op een woensdagochtend dit gezin aan. Zonder nog iets te zeggen rent Lucie met haar baby op de arm naar de kerk, honderd meter verderop. Iemand anders zegt me dat Lucie aan me vraagt om met haar mee te gaan. Met de baby nog krijsend in haar armen staat Lucie even later voor het hek van de kerk. Ik maak het hek open en we gaan de kerkzaal binnen.

‘Lucie, nu vraag ik je eerst om niet meer zo hard met je baby te schudden. Ga rustig zitten en ontspan helemaal, je armen, je benen, je lijf. Alles. En nu moet je de baby voeden’.

Lucie doet wat ik zeg. En eindelijk komt er rust. De baby stopt met krijsen en drinkt.

‘Hij heeft buikpijn’ zegt Lucie.

‘Weet je hoe het komt?’ vraag ik. ‘Heb je iets bijzonders gegeten?’

‘Mijn moeder heeft me gezegd dat ik knoflook moet eten, want dat staat in de Psalmen volgens haar. En Antonie – zo heet de baby- moest ook knoflook eten en ik moest hem er mee insmeren. Dus dat heb ik gedaan’.

Het lijkt me niet onmogelijk dat de baby daardoor zo onrustig is. Gelukkig valt hij in slaap zodat we rustig kunnen praten.

‘Er zijn hier zoveel geesten. Ze zijn uit op ondergang. Ze zijn overal. Mijn tante – je weet wel, die vrouw met die lichte huid - is een hele grote tovenaar. Antonie is niet gezond. Kijk naar zijn hoofd, er zit een deuk in zijn hoofd’.

Lucie heeft het over de fontanel. Veel vrouwen willen dat het snel sluit en leggen een pap van bladeren op de fontanel of stof van de begraafplaats. Het wordt zo hard als klei en daar gaan baby’s wel van huilen heb ik gemerkt.

*De fontanel van deze baby is
afgedekt met klei*

‘Zullen we eerst bidden, Lucie. Dan dragen we alle angst aan de Heere op. Hij is de Almachtige, Hij is Koning over de aarde en over jouw kindje’.

We bidden in de Naam van de Heere Jezus. Hij heeft alle macht in hemel en op aarde. Alle machten zijn door Hem overwonnen. De Heere Jezus heeft op het kruis gezegd dat alles is volbracht. De macht van satan is gebroken. Op Zijn Woord pleiten we.

Lucie komt langzaam tot rust. We hebben het over haar zorgen, over haar angsten, over de macht van de geesten.

‘Je begrijpt het niet’ zegt ze tegen mij, ‘die geesten die hier zijn ken je niet. Ze zijn overal en ze maken alles kapot’. Het klopt, ik begrijp haar niet. Ik zie een vrouw met heel veel angst en paniek. Lucie komt op zondag bij ons naar de kerk. Ze mag het Woord van God aangrijpen en alle angst in het gebed brengen. Dat hoeft niet persé in de kerk, dat mag ook thuis. In haar eigen kamer. Daar mag ze alles zeggen tegen de Man van smarten. Hij kent haar angsten, maar Hij heeft ze ook overwonnen.

Samen lezen we uit de Bijbel, gedeelten uit Galaten 5 en Efeze 5 en op Lucies verzoek Psalm 1. Het wordt een lang gesprek en als ik haar de volgende dag bel zegt ze dat ze goed heeft geslapen. En de baby? Hij heeft ook goed geslapen en hij lacht! Met dat laatste ben ik ook heel blij. Zoveel angst en onrust is in dit jonge leven al naar binnen gekropen.

Lucie komt uit een Rooms-Katholiek gezin. De animistische praktijken van het verleden spelen nog een grote rol. Kinderen dragen amuletten ter bescherming tegen kwade machten. Het geloof in toverdokters en hun medicijnen is levendig. Lucie woonde voor de bevalling in een eigen huisje, maar sinds de geboorte van Antonie is ze bij haar moeder ingetrokken. Toen is de onrust begonnen.

Het is een week later als ze me vroeg in de ochtend belt.

‘Ik kom naar jou toe en dan blijf ik bij je wonen. Ik wil hier niet meer zijn. Met mijn moeder ben ik naar een dominee toe gegaan, maar het is een toverdokter en vandaag wil ze me weer meenemen’. Ik besluit om haar eerst maar te laten komen. Dan praten we wel verder.

En zo zit ze om 9 uur bij mij aan tafel. Met de baby en met Marie, haar dochtertje van 9 jaar.

Antonie heeft een zwart touwtje om zijn hals. Ik vraag haar wat het is. Ze antwoordt dat een buurmeisje het heeft omgedaan en koranteksten over hem heeft uitgesproken, in de week van het Suikerfeest. Ik vraag haar waarom ze het niet verwijderd heeft maar ze zegt dat het ongeluk over hem afroept als ze het weghaalt.

‘Mijn moeder nam me mee naar een dominee gisteren. Vanwege de ziekte van Antonie’.

‘Hoe heet die dominee? vraag ik. Lucie antwoordt: ‘Profeet’. Ze weet niet of hij nog een andere naam heeft.

‘Heeft hij met je gebeden en hebben jullie samen uit de Bijbel gelezen?’

‘Nee, dat heeft hij in zijn kamer gedaan.’

De profeet heeft zout meegegeven en ook een flesje met water. Het zout en het water moeten voor de deur en in Lucies' huis gesprengd worden. En ze moet er ook Antonie mee wassen. 's Avonds krijgt Lucie hoofdpijn en de baby is onrustig. 's Nachts komen er nachtmerries en hoort ze stenen vallen op het dak. Ze is in paniek en concludeert dat de dominee een toverdokter is. Dat is de reden waarom ze nu haar huis uitvlucht, weg bij haar moeder vandaan die deze praktijken op haar dochter wil overbrengen. Wat moeilijk voor haar.

Ik houd Antonie een poosje bij me. Hij is onrustig. Hij kijkt me niet aan, hij kijkt weg. De hele dag zie ik hem niet lachen, ook niet als zijn zus met hem speelt. Arm jongetje.

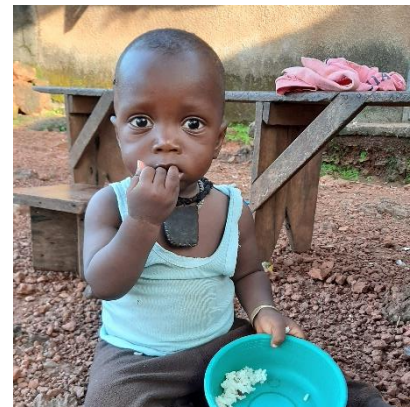
We praten veel die dag, bidden samen, lezen Efeze 6 en denken na over de geestelijke wapenrusting.

Op een gegeven moment zegt Lucie: 'ik ga het draadje losmaken om de hals van Antonie'.

Wat ben ik blij. In kleine stapjes denken nu.

Wat een strijd voor deze vrouw. En een leerschool om zich te wapenen tegen al deze boze machten en om ook haar moeder en haar tante daarin te weerstaan. Maar ze hoeft het niet alleen te doen. Ze mag vluchten tot Jezus. Bij Hem kan ze altijd terecht. Ze heeft een geestelijke familie. Als gemeenteleden staan we biddend om haar heen en op zondag gaan we na de dienst naar het huisje van Lucie toe. Daar lezen we samen Daniel 9, we bidden met elkaar, er klinken vermaningen, bemoedigingen en adviezen.

Lieve lezers, dit is een stukje van mijn leefwereld. Amuletten, toverdokters, verhalen over hun traditionele medicijnen, boze geesten, offers en touwtjes zijn er heel veel. Ik hoef maar naar mijn burens te gaan om het tegen te komen. De strijd lijkt zich daar rustig te voltrekken. Maar bij Lucie woedt een heftige geestelijke strijd. Eén machtswoord van Jezus kan haar bevrijden van haar angsten en losmaken uit dit krachtenveld van satan. Als gemeente staan we om Lucie heen. Maar uw gebed is ook zo nodig. Voor Lucie en voor ons als zendingswerkers die werken aan het front. Een gebed om wijsheid en behoedzaamheid. Om vooral te kunnen wijzen op de vrede die Jezus heeft gebracht.

Mijn buurjongetje heeft een amulet om zijn hals wat beschouwd wordt als bescherming tegen boze geesten.

Dit jaar is een jubileumjaar voor mij. U kunt daar meer over lezen in het artikel onder deze link.
<https://zgg.nl/home/ervaringen/25-jaar-in-zendingsdienst.html>

Uw giften voor het werk in Guinee zijn van harte welkom op NL44 INGB 0000 3976 07 t.n.v. "Zending Gereformeerde Gemeenten

Postadres (wordt maandelijks verstuurd):
A.M. Vader
Jacob van Oudenhovenstraat 6
2957 KE Nieuw-Lekkerland

Mail: annemieke.vader@gmail.com

Deze week gedenken we het lijden en sterven van de Heere Jezus. In alle hevigheid zijn de machten van het kwaad op Hem aangevallen. De roep naar Zijn Vader in Zijn verlatenheid zegt ons iets over de onpeilbare diepte van die strijd. Maar het is Pasen geweest en Zijn graf is leeg. Christus leeft en Hij heeft overwonnen. Dankt u mee dat we een Evangelie vol hoop mogen brengen? Juist aan hen die verstrikt zijn in de wereld van kwade geesten.

Hartelijk dank voor al uw meeleven.
Ik wens u een gezegend Paasfeest toe.

Met een hartelijke groet,
Annemieke Vader